

CIRKULÄRET

Cirkulärredaktör: Ivar Vuori

Skicka feedback och material för
följande cirkulär till cirkularet@afk.fi

Utan namn
Catarina Söderström
Vinnande bidrag på månadsmötet i april.

Specialupplaga i tryck!

Detta cirkulär är en specialutlaga som även skickas ut till alla medlemmar i tryckt format. Har du inte ännu uppdaterat din adress kan du göra det i Flomembers. Se sid 8 för instruktioner.

Välkommen på månadsmöte den 28 maj

Gilbert Simons föreläser om ämnet "Vad gör en bra bild bra?" Gilbert är läkare till yrket men även aktiv fotograf. Månadstävlingens tema är "Det som inte syns". Då går också tävlingen om pokalen Qvinnan av stapeln.

I detta cikulär:

- Informationsärenden – Sida 2
- Gammal plåtslagare tager vad han haver – Sida 3
- Bevara mig väl – Sida 4
- Fotografens bekymmer 77 år senare – Sida 5
- Rapport från aprilmånadsmöte – Sida 6
- AFKs tävlingar – Sida 7
- Så uppdaterar du din information i Flomembers – Sida 8

På kommande i klubben:

**AFK på Arbis
hobbymässa**
9 maj 11-15
[Arbis](#)

Vårutfärd
14 maj
[Fiskars bruk,](#)
[Raseborg](#)

Månadsmöte
28 maj 18:30
[Sandels](#)
Tema: Det som inte syns
Tävlingen om pokalen
Qvinnan

Sommarpaus!

Höstutfärd
19 september

Månadsmöte
24 september 18:30
[Sandels](#)
Tema: "Eufori"
(Traditionstävlingen)
+ Vårutfärdsbilden

Informationsärenden

AFKs vårutfärd den 14 maj

Välkommen med på vårutfärd, som denna vår går till Fiskars bruksby i Raseborg. Också om du anmält intresse via Facebook-evenemanget, ber vi om att även göra din officiella anmälan på <https://links.afk.fi/utfard-2026> för att se hur många som deltar i lunchen eller behöver skjuts. Sista anmälningsdag är 6.5, eftersom restaurangen önskar få deltagarantal och specialmenyer en vecka på förhand.

Fiskars är känt för sin vackra bruksmiljö och den fina naturen runt omkring. Om du vill ta vara på kvälls- eller morgonfoto, kan du söka övernattningsalternativ på www.fiskarsvillage.fi.

Du anländer enligt egen tidtabell men det är trevligt om du deltar i den gemensamma lunchen; bord är reserverat på restaurang Kuparipaja kl. 13. Till lunchen hör salladsbord + kaffe/te och dagens lunch kostar 16,50. Om du också vill ha dessert betalar du 5€ extra.

Vi siktar på samåk men man kan också t.ex ta tåg till Karis och sikta på samåk därifrån. Anmäl hur du planerar åka till Fiskars eller om du behöver skjuts.

Du loggar in till anmälningen via länken med den e-postadress som finns i registret och ditt lösenord. Om du har glömt lösenordet kan du beställa ett nytt.

Om du har problem med anmälningen, eller har frågor, så kan du mejla arrangörerna på utfard@afk.fi.

Fotohälsningar från
Utfärdsgruppen (Ghita och Catarina)

Synlig tillhörighet – Visible Belonging

NextGenAFK planerar ett öppet, *hands-on* fotoprojekt för unga i Helsingfors under nästa säsong. Projektet omfattar kostnadsfria workshops, stadsvandringar och mörkrumssessioner, samtal och en utställning. Målet är att utforska identitet, synlighet, självrepresentation och tillhörighet genom fotografisk konst. Ingen tidigare erfarenhet behövs – utrustning och material tillhandahålls. För mer information och intresseanmälan: visible-project@afk.fi

“Ulla & Christer”
Stig Gustafsson, 1959

mer om Stig i
links.afk.fi/sept-2019

Gammal plåtslagare tager vad han haver

Har använt vinterns kallaste period till nyttig inomhusverksamhet, den här gången till att digitalisera enstaka färgnegativ från år 2000. Det var ett kritiskt år, jag hade en splitterny 2 mp digikamera men litade inte riktigt på den ännu. Den måste till exempel laddas ganska ofta och elektriciteten på resmålet var ibland av fel sort. Följaktligen var den hemma medan vi den våren seglade i Karibien ett par veckor. Det blev 6 rullar färgnegativ med en Pentax MX. Rutinmässigt "Kehitys ja kymppikuvat" då vi kom hem. Dessvärre motsvarar kymppikuvat inte alltid fotografens ursprungliga intentioner ifråga om nyanser och beskärning. Man ser personerna och miljön som någotslags medeltal av det ena och det andra. Man ser vad som fotograferats men inte nödvändigtvis hur fotografen tänkt sej bilden från början. För det måste man själv starta från ett negativ. Och nu råkade jag behöva en större bild från den resan, helst en snygg A4!

Till all lycka är mitt negativarkiv kronologiskt så det var bara att plocka fram de rätta negativarken. Några utvalda negativ reprofotades med standardutrustning: 36 mp Sony + Leitz bälg + Nikon 63mm förstoringsobjektiv i svartmålad medicinburk + Leitz kompendiebälg + hemgjord negativhållare.

Jag hade nu några vrålorange negativ i datorn att jobba vidare med. Använder mitt gamla men mångsidiga bildbehandlingsprogram, Capture One. Utgår från att läsare med till exempel Photoshop kan göra ungefär samma sak.

Slutliga resultatet efter justering.

Jag börjar med att spegelvända RGB nivåkurvan, alltså sinsemellan byta plats på de nedre hörnen: Viola! en blekblå positiv bild!

Följande steg är att från de olika färgkanalernas kurvor minska onödiga delar, områden som saknar information, alltså för B och G rakt streck längs nedre kanten från höger mot mitten. R måste dessutom justeras från vänster enligt hur bilden reagerar. Det här för att kompensera negativets orange mask. Vi har nu en någorlunda vettig bild att jobba vidare på. Värt att notera är att vissa justeringar nu fungerar åt "fel håll", vilket kan kännas förvirrande. Det kan ta en liten stund innan allt är på plats, men det är värt besväret, särskilt om man ser på den ekonomiska sidan. Fotografens ursprungliga intentioner rörande komposition, tonomfång och beskärning icke att förglömma!

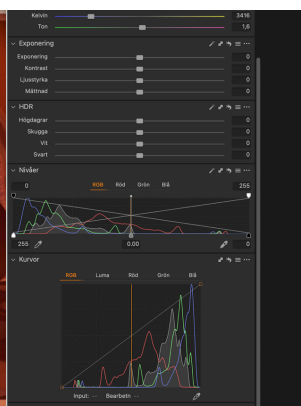
Sedan, när bilden ser jättebra ut är det bara att spara den som ny bild och starta printern, Lycka till!

Ludde

P.S. I de nya versionerna av CO sköts hela den här cirkusen med en knapptryckning, men systemet i min sju år gamla dator är inte kompatibelt. Därför fortfarande lite "gör-det-själv".

Det skannade negativet.

Den spegelvända RGB-kurvan.

Bevara mig väl

Att fotografera är att bevara. Ett ögonblick som fastnar på film (eller, ja, sensorn om du fotar digitalt). Klick. Så fortsätter världen, du och jag, våra liv. Men något bevaras. Vad? När jag tittar i gamla fotoalbum är det högtider som födelsedagar eller bröllop, babybilder, begravningar och examen som dominerar. I de flesta av bilderna les det mot kameran.

Jag har några sådana album, och de är viktiga. Sett ur ett fotografiskt perspektiv är de allra flesta inget vidare. Det är för mycket störig bakgrund, bilder är oskarpa, kompositionen är oftast obefintlig. Det spelar inte så stor roll. När jag nångång (alltför sällan faktiskt, hur är det med dig?) tar fram ett album och tittar bryr jag mig inte särskilt mycket om fotografiska kvalitéer. Det är ju människorna jag minns. Platserna, resorna, upplevelserna. Mycket som försvunnit, inte finns mer. Många som en gång var viktiga för mig, i mitt liv, och som nu är borta. Och lika mycket som bilderna ger mig, lika lite ger det någon annan, någon som inte känner en enda av de avbildade personerna. Visst, de kan skratta åt frisyrerna, eller bli nostalgisk över modet, ungdomen, en leende baby. Men jag tror inte de relaterar känslomässigt till bilderna, till allt de representerar, kring vad som finns just utanför bilden, till allt som inte dokumenterades och därför inte heller bevarades.

Så vad är det då att bevara? Vad betyder det, vad har det för syfte, för funktion? När jag nu försöker reflektera över varför jag plockat upp kameran igen efter många års paus är det ett par saker som dyker upp.

Jag försöker nu oftare fotografera med ögonen. Alltför länge har jag varit distraherad av "sociala" medier, bildflöden, korta snuttar. När jag lyfter huvudet en smula och riktar blicken runt omkring mig upptäcker jag att det finns mycket att se. Bildögonblick som bara väntar på ett par ögon. Jag upptäcker att de engagerar mig mer än skärmflimret. De gör mig mer närvarande. Har du samma erfarenhet?

När jag är ute med kameran (jag försöker ta med den så ofta jag orkar, den väger ju trots allt en del) märker jag att mitt öga skärps. Igen, jag blir mer närvarande. Själva fotandet är sedan ganska intuitivt, inte för planerat, inte för strukturerat. Jag fotar med andra ord lite på samma sätt som jag

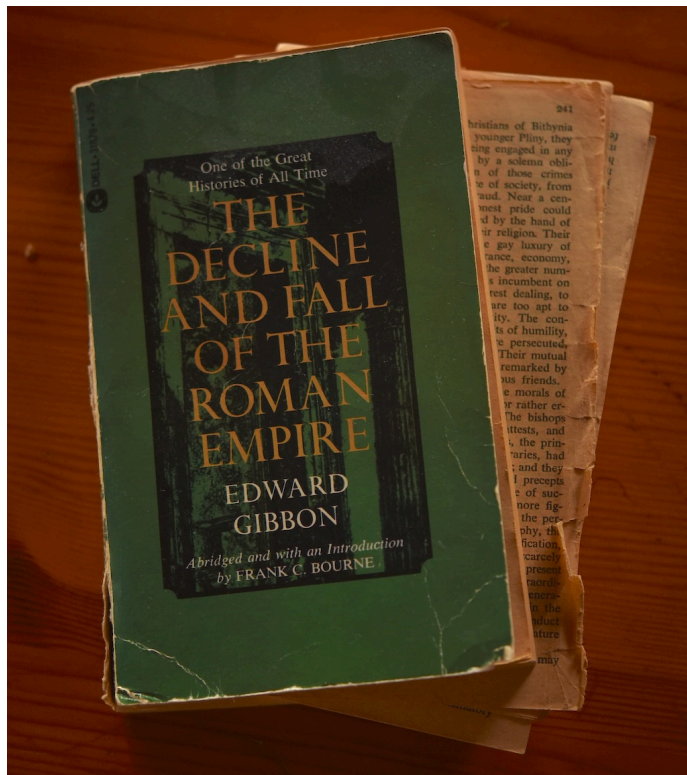

Bild: Johanni Larjanko

skriver. I ett försök att få fatt i en känsla, spinna vidare på en tråd, eller berätta en historia. Helst vill jag bli överraskad av det som fastnar. Ur det perspektivet är bevarandet mindre viktigt. Det som är viktigt då, är själva processen, själva resan. Om det blir en bra bild eller två är det ett extra bonus.

Ibland har eller får jag en idé som jag försöker förvekliga. Där är bevarandet lite viktigare, kan jag fånga en tanke i en serie bilder? Kan jag skapa en berättelse? Ibland händer det att jag känner mig rätt nöjd, att jag (i mitt tycke) lyckats fånga något av idén. Det är en skön känsla. Här är bevarandet dels själva bild(erna) dels sammanhanget som de tillkom i. Aha, så tänkte jag då, det där var min förståelsehorisont, eller mitt intresse, och/eller min förmåga att fånga något just då.

En sista, och kanske mindre smickrade insikt är att jag försöker lämna ett avtryck i världen. Ungefär, jag tar bilder, alltså finns jag. Jag säger mindre smickrande för att det är lite egoboost, och lite pretentiöst. Självpupptaget, helt enkelt. Helst av allt skulle jag vilja att bilderna talar för sig själva. Om de är bra, fint. Om inte, jag gjorde så gott jag kunde.

Det är sant att världen är full av bilder. Kanske för många bilder. Jag bryr mig inte. Imorgon tar jag med mig kameran ut igen. Det finns så mycket att bevara.

Johanni Larjanko
@NordicNoir på Pixelfed

Fotografens bekymmer

77 år senare

Del 1: Ett alltför rött staket

Häromdagen, när jag sorterade böcker i labbet, råkade jag på en artikel HÖTORGSMÅLARE OCH FOTOAMATÖRER* av Tove Jansson som hon skrev för 77 år sedan. Artikeln handlade om färgfotografi – på den tiden tyckte man i hennes kretsar att färgfoto var lite vulgärt och oseriöst. Det är också Janssons utgångspunkt. Men Jansson diskuterar inte bara färg i sin text.

Egentligen skriver hon vad det är som gör fotografiet till konst.

Jansson skriver att kameran "är så fruktansvärt ärlig": en målare kan ta bort grannens röda staket ur landskapet, mildra det onödiga och underordna det som finns i den egna upplevelsen. Fotografen har flera utmaningar. Framför honom finns världen med alla sina tillfälligheter, tafatheter, främmande föremål, dåligt väder, en alltför grå himmel, ett alltför rött ansikte, ett alltför malplacerat staket. Kameran ser allt detta. Dessutom ser kameran det med taktlöshet. Men just här, enligt Jansson, börjar fotografens insats. Inte där fotografen mekaniskt reproducerar "en vacker äng", utan där han gör denna äng till sin egen upplevelse, sin bearbetning, sin signatur. Varför skulle fotografen bara återskapa naturens skönhet? "Fotografen skall vara ett filter som kvarhåller det väsentliga, kvintessensen, karaktären, meningen." Detta är Janssons försvar för färgfotografi: färgfoto behöver inte imitera måleriet. Denna konstart måste bli ett eget sätt att se. Toves idéer påverkade och formade amatör-fotografi.

Sjuttiosju år senare verkar kameran inte längre vara ärlig. Snarare tvärtom: den har blivit tjänstvillig.

De moderna mobiltelefonkamerorna registrerar en bild som den sedan korrigerar, slätar ut, skärper, jämnar ut hud, förstärker himlen, lyfter skuggor, gör ansiktet mera "behagligt" och solnedgången mera solnedgångslig. Telefonen fattar redan i fotograferingsögonblicket en mängd estetiska beslut för oss. Programmet väljer vad som ska räknas som rätt exponering, behaglig färg, god kontrast, lyckat porträtt.

Om Tove Jansson oroade sig för kamerans överdrivna ärlighet, borde vi oroa oss för dess överdrivna tjänstvillighet.

Förberedelser inför AFK:s 60-års utställning på Galleri Hörhammer, 1949
Bild: Rafael Roos, ordförande i klubben 1948-1951 och styrelsemedlem under åren 1930-1936

Förr kämpade fotografen med att världen inte ville vara vacker. Nu kämpar fotografen med att apparaten alltför gärna gör världen vacker. Förr behövde man lära sig att se. Nu räcker det ofta med att välja stil. Förr var misstaget en del av hantverket och idag korrigeras misstaget ofta automatiskt innan vi ens hunnit märka det. Förr mötte fotografen ett motstånd från materialet: ljuset, skärpedjup, kemin, tiden, pappret, kameran. Nu har motståndet reducerats till ett minimum.

Nostalgi är ändå en dålig rådgivare. Gamla dåliga foton är inte ädlare än nya dåliga foton bara för att de var svårare att göra dem förr. Tekniska svårigheter skapar inte i sig konst. Mycket hantverk kan slösas bort på tomhet, och tvärtom kan det enklaste telefonfotografi plötsligt visa sig vara exaktare, levande och ärligare än ett omsorgsfullt kopierat mästerverk.

Men något har förändrats. Bilden har blivit lättare att producera än att ta ansvar för.

Och just här återvänder Tove Janssons fråga från 1949 i ny form: vem är i dag bildens skapare? Den som var närvarande på händelsens plats och tryckte på knappen? Den som väljer filter och färgåtergivning? Den som redigerar skörden på tusentals bilder? Den som publicerar? Eller den som kan säga vilken förbindelse bilden har med den intersubjektiva verkligheten – "gemensamma berättelser" vi lever i, den tysta överenskommelsen om att en bild faktiskt förmedlar något?

Fortsättning följer i nästa cirkulär.

Andrej

*) Toves text <https://links.afk.fi/tove-49>

Birgitta tar emot en liten gåva som tack för presentationen.
Bild: Peter Stenius

Minimalism-2
Placerade andra plats i månadstävlingen.
Bild: Peter Stenius

Reportage från april månads- mötet

April månads mötet inleddes med god anda på Sandels som vanligt.

Birgitta Immerthal var föreläsare, och berättade om sin resa till Costa Rica. Hon inledde med att berätta hur hon kommit att välja detta resmål; mer eller mindre av slumpen och tack vare en serie fullbokade och inhiberade resor blev det till slut Costa Rica. Under resan hade hon och tre andra resenärer stiftat bekantskap med de märkvärdiga fåglar och djur som den tropiska djungeln har att erbjuda. Många av dessa hade Birgitta fångat på bild, och vi fick ta del av dessa bilder.

"Den ser nästan överklig ut!" var det någon som utbrast. På skärmen såg vi en fågel som var så grann att den såg ut att ha rullat i gulalpulver. Hypnotiserande, tänkte jag då jag betraktade fotot som perfekt ramade in de utbredda vingarna.

Efter Birgittas presentation diskuterade vi hur ett bildmotivs exotism påverkar publikens upplevelse av fotot. Vissa tävlingar begränsar var bilden ska vara tagen, andra inte. Påverkar domarnas hemort vilka motiv de blir imponerade av?

Hur mycket ska motivet väga i dömandet av ett fotos kvalitet? Dessa frågor uppenbarade sig hos mig nu när jag tänker tillbaka på diskussionen. Kanske det inte finns ett rätt svar, men det är bra att fundera på om man fotograferar med avsikt att delta i tävlingar, eller då man agerar som domare i en tävling.

Efter fiket var det dags för månadstävlingen. Vi beslöt igen att välja de vinnande bidragen med publikens röst. Två bidrag placerade sig på första och andra plats med stark majoritet. Det blev ingen tredje plats, eftersom den skulle ha blivit delad på för många bidrag. Det vinnande bidraget hittas på första sidan i detta cirkulär.

Efter att vi röstat diskuterade vi temat "minimalism" och hur det bör tolkas, hur ens egen tolkning kan skilja sig från domarens tolkning och huruvida det nödvändigtvis är en negativ sak. Hur mycket tolkningsfrihet ska det finnas i ett tema? Om domaren tolkat temat annorlunda än dig, placerar sig ditt bidrag sämre då? Kanske inte, om domaren är bra och kan sin sak, vet hur man ska tänka i den rollen. En mycket intressant diskussion som även den anknyter till tävlingar och vad man egentligen vill uppnå med dem.

Slutligen vill redaktören beklaga att hen missat att inkludera information om Alla tiders bild i kallelsen till mötet. Tävingen kunde inte gå av stapeln pga. för få bidrag, så den flyttas fram.

Ivar

Månadsmötet hålls som vanligt på Sandels ungdomsgård.
Bild: Peter Stenius

AFKs fototävlingar

Månadens bild

En tävling i flera avsnitt under tävlingsåret. Teman och antalet deltävlingar samt domarna fastställs av styrelsen. Bilderna får vara högst två år gamla vid tävlingstillfället.

Man tävlar med max 2 bilder per månadsmöte. Bilderna kan vara färg, svartvita eller en av vardera.

Vid bedömningen fästs uppmärksamhet vid tolkning av temat och vid det tekniska utförandet.

Inga parallelexponeringar får delta. Man får heller inte delta med samma bild i färg och svartvitt.

Vid tävlingsårets slut sammanräknas poängen och den som fått flest poäng erhåller titeln Årets fotograf, en inteckning i vandringspriset "Årets fotograf i AFK" och presenterar sig och sitt fotograferande vid ett lämpligt månadsmöte. Ifall två eller flera fotografer har lika många poäng vid tävlingsårets slut, avgörs tävlingen till förmån för den fotograf som tagit flest förstaplaceringar. Ifall även förstaplaceringarna står jämt, jämförs antalet andraplaceringar osv.

Vårutfärdstävlingen

Bilder som tagits under vårutfärden deltar. Man får delta med högst 3 bilder. Domaren utser det bästa bidraget vars fotograf får sitt namn ingraverat i vårutfärdspokalen. Domaren kan dessutom utdela hedersomnämningen.

Höstutflyktstävlingen

Bilder som tagits under höstutflykten deltar. Man får delta med högst 3 bilder. Domaren utser det bästa bidraget vars fotograf får sitt namn ingraverat i vandringspriset "Utflykten". Domaren kan dessutom utdela hedersomnämningen.

Tävlingen "Qvinnan"

Bilder med kvinnomotiv kan delta. Man tävlar med max 2 bilder per deltagare valfritt i färg eller svartvitt. Domaren utser den bästa bilden, vars fotograf får sitt namn ingraverat i pokalen "Qvinnan". Domaren kan dessutom utdela hedersomnämningen. Ingen åldersbegränsning på bilderna.

Traditionstävlingen

I traditionstävlingen tävlar påsiktssbilder tagna med traditionell analog teknik. Bilderna kan vara egenhändigt framställda traditionella mörkrumskopior, butikskopior av filmnegativ eller diapositiv, bilder i ädelförfaranden, eller digitalt utskrivna bilder från filmnegativ eller diapositiv. Vid digital bildbehandling får man inte lägga till eller ta bort bildelement. All form av mörkrumsmanipulation är tillåten. Varje fotograf får ställa upp med högst 3 bilder. Ingen åldersbegränsning gäller för bilderna.

Alla tiders bild

Ingen åldersbegränsning för bilderna.

Funktionärer efterlyses till följande poster

Tävlingssekreterare - upprätthåller klubbens tävlingar, utser domare, kommunicerar teman och övrig tävlingsadministration

Studiocirkelmästare - håller i trådarna för studiocirkeln som träffas för att öva studioarbete

Digicirkelmästare - håller i trådarna för digicirkeln som träffas för att öva digital bildbehandling bl.a.

Arkivarie/Bibliotekarie - upprätthåller klubbens arkiv och bibliotek

Suppleant till mötesvärd - fungerar som värd på månadsmötena

Om du är intresserad av att veta mer om någon post kan du höra av dig till:
styrelsen@afk.fi

Så uppdaterar du dina uppgifter i Flomembers

Om du har flyttat eller någon annan kontaktinformation har förändrats kan du enkelt uppdatera den själv i medlemsregistret.

Börja med att logga in i [AFKs Flomembers-tjänst](#). Har du glömt ditt lösenord kan klicka på "Glömt ditt lösenord?" och genom den funktionen begära en länk till att återställa lösenordet. Om den funktionen inte fungerar kan du kontakta styrelsen.

Efter att du loggat in kan du se dina uppgifter. Om du inte ser dem, kan du använda menyn uppe till höger för att navigera dig till "Min Data".

På denna sida kan du fylla i den korrekta informationen. Kom ihåg att klicka på Spara-knappen längst ner då du fyllt i informationen.

Webbadressen till medlemstjänsten är:
www.flomembers.com/amatorfotografklubben

På "Mina uppgifter"-sidan kan du uppdatera dina kontaktuppgifter.

**AMATÖRFOTOGRAFKLUBBEN I
HELSINGFORS RF**

www.afk.fi
afk@afk.fi

Bankkonto:
Aktia FI48 4055 4920 1540 67

Labbet:
Tölögatan 52, Helsingfors